

[Ministeren for Grønland]

Jeg er klar over, at netop lægeklinikken har været hængt meget hårdt op gennem nogen tid og navnlig i den seneste tid. Jeg er også klar over, at det er meget belastende for klinikken personale ikke at kunne give patienterne en bedre behandling.

Jeg har haft en samtale med hospitalsinspektør Karsten Hundborg, og han har fortalt om det brev af 5. december 1985, han har sendt til jer. Han er enig i en stor del af det, I skriver, og han mener, at byens borgere har en ganske god fornemmelse af de problemer, som I og klinikken øvrige personale har haft i de seneste år.

Det glæder mig, at der er store fremskridt på vej. Der bliver ikke blot tale om en ny lægeklinik, der er næsten dobbelt så stor og mere hensigtsmæssigt indrettet, men bemandingen vil også blive forbedret ganske væsentligt samtidig med åbningen. Der vil således blive normeret en 6. lægestilling, og det skulle give en rimelig dækning. Plejepersonalet vil efter planerne blive næsten fordoblet, idet der vil blive beskæftiget yderligere 2-3 sygeplejersker og 3-5 sundhedsmedhjælpere. Arbejdsgangen vil blive forbedret ved, at det bliver en sygeplejerske, som skal visitere patienterne. Jeg kan også nævne, at klinikken laboratoriefunktioner er blevet forbedret ved et samarbejde med hospitalets centrale laboratorium. Endvidere vil der i 1986 blive ansat en farmaceut.

Sundhedsvæsenet har prioriteret arbejdet på den nye lægeklinik højt i det håb, at man derigennem kan reducere antallet af indlæggelser.

Hospitalsinspektøren har oplyst, at den gruppe, der arbejder med at forbedre forholdene på lægeklinikken på kort og længere sigt, netop har vedtaget, at der skal gives byens borgere en indgående orientering om den nye lægeklinik og de muligheder, den har for at give befolkningen gode tilbud. Dette skal ske samtidig med, at klinikken tages i brug. Der vil derfor i tilslutning til åbningen af klinikken blive arrangeret en sundhedsuge til at oplyse om den forebyggende indsats, og der vil blive lagt op til en debat mellem lokalpolitikere og befolkningen om det lokale sundhedsvæsens opgaver. Det er mit håb, at jeg får lejlighed til en af dagene at deltage i sundhedsugen og de diskussioner, der er lagt op til.

Jeg mener ligesom hospitalsinspektøren, at en yderligere debat om de nuværende forhold på lægeklinikken ikke vil være frugtbar, for vi er enige om, at vilkårene skal forbedres, og der er lagt en plan for, hvordan det skal gøres.

Det, diskussionen må dreje sig om, er, om planen er god nok, og jeg vil derfor nu se tiden an og om et halvt år bede landslægen om en rapport om situationen.

Jeg mener, at vi med forbedringerne, som har været ventet længe, har skabt grundlaget for, at I med jeres særdeles centrale placering i den udadrettede sundhedstjeneste vil kunne se optimistisk på mulighederne og udfordringerne i den meget store opgave, det er at søge at nå frem til »sundhed for alle år 2000«.

Jeg glæder mig til den officielle indvielse af klinikken i januar 1986, hvor jeg naturligvis er indstillet på at høre på jeres synspunkter.«

Spm. nr. S 425

Til *arbejdsministeren* (13/12 85) af:

Lizzie Lichtenberg (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at hver tredje bistandsklient i virkeligheden hører hjemme i A-kassesystemet, og at det vil koste nogle millioner kroner enten at indføre automatisk medlemskab af A-kasser samt at ophæve varighedsbestemmelserne i arbejdsløshedsforsikringen eller at indføre en dagpengelignende ydelse, som er uafhængig af ægtefælles og anden indkomst?«

Begrundelse

Ifølge en række socialfolk, herunder tidligere socialminister Bent Rold Andersen, der står bag udgivelsen af et debatoplæg om bistandsloven, er flere hundrede tusinde ledige henvist til at modtage ydelser efter bistandsloven på grund af varighedsbestemmelser i arbejdsløshedsforsikringsloven og som følge af de store vanskeligheder med at blive optaget i en A-kasse (jfr. omtale i Berlingske Tidende fredag den 13. december 1985). Socialfolkene hævder, at det vil koste et par millioner kroner at ændre dette.

Svar (23/12 85):